

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Săptămâna Mare

— Gânduri creștinești în sfânta Săptămână a Patimilor —

Ne aflăm în sfânta și marea săptămână a patimilor, în săptămâna de pocăință, de aducere aminte a tuturor păcatelor și fărâdelegilor noastre și de îndreptarea lor, pentru că înainte cu nouăsprezece veacuri Mielul lui Dumnezeu, cel ce a venit să pătimească pentru noi și pentru a noastră mântuire, s'a suit în Ierusalim, a fost primit cu flori și cu ramuri de finici, călând pe hainele și scoarele așternute înaintea sa, în semn de mare stimă și încredere, ca după patru zile să fie vândut de unul dintre învățăceii săi, legat și dus dela Ana la Caiafa și dela Irod la Pilat, dat pe mâna păgânilor, bătut, batjocorit, scuipit în față, răstignit și omorât. „Ca o oaie la junghiere s'a adus și ca un miel fără de glas înaintea celui ce-l tunde pe el, așa nu-și deschide gura sa”.

Dacă Fiul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii, s'a pogorât din ceruri și s'a supus patimilor celor mai groaznice, numai ca să ne mântuiască din robia păcatului, și să ne deschidă nouă porțile ferecate ale raiului, cade-se cu adevărat, ca cel puțin în această săptămână să ne dăm și noi seama de mulțimea păcatelor noastre, să încetăm a mai păcătui, să ne tragem pe seamă, că suntem aici pe pământ nu ca să ne petrecem, nioi ca să gustăm cât mai mult din păharul plăcerilor, nici ca să ne căutăm și câștigăm comori pământești, ci ca să-l cunoaștem pe Dumnezeu, să-i slujim lui și să ne pregătim de viața de veci.

Sfânta noastră biserică, ca o mamă bună și milostivă, care numai binele fiilor săi îl are în vedere, de aceea ne și pune în această săptămână o mulțime de pilde înaintea ochilor, pe cari urmându-le, e cu neputință să nu ne întoarcem către Dumnezeu.

În sfânta și marea Luni sărbătorim pe fericitul și preafrumosul Iosif, pe care l-au vândut frații săi proprii neguțătorilor, cari l-au dus în Egipt, unde el a devenit domn mare și a mântuit de moartea foametei pe frații săi și pe părintele său. Cine nu observă marea asemănare a vieții lui

Iosif cu aceea a lui Isus? Tot în aceeași și pomenim și smochinul cel neroditor și uscarea lui, a acelu smochin cu ale cărui frunze cusute și au acoperit Adam și Eva goliciunea trupurilor în paradis, îndată după căderea în păcat, care se aseamănă cu sinagoga jidovească, uscată și ea acum, și cu omul lipsit de fapte bune, care uscat este și el pentru împărăția cerurilor.

În sfânta și marea Marți biserica ne pune înaintea ochilor pilda celor zece fecioare, dintre cari cinci au fost înțelepte, iară cinci nebune, pentru că venind Mi-

rele în miezul nopții le-a aflat cu candelile fără ulei și astfel au fost scoase afară dela nuntă.

Sfânta și marea Miercuri ne aduce aminte de Maria Magdalena, care mai înainte a fost păcătoasă și destrăbălată, dară pe urmă și-a dat seama de păcatele sale și cu mir de mult preț a spălat picioarele lui Isus și le-a șters cu părul ei cel frumos.

Joi Mare ne aduce aminte de cina cea de taină, la care a luat parte și Iuda trădătorul, de spălarea picioarelor apostolilor din partea Mântuitorului, de vinderea lui Iuda și de rugăciunea aceea minunată pe care a rostit-o Mântuitorul înainte de patima sa. Tot atâtea îndemnuri spre îndreptare și spre pocăință. Seara, la denie, ai cui ochi rămân nelăcrămași, auzind cele 12 evanghelii ale patimilor?

În sfânta și marea Vinere oasurile împă-

rdătești cu apostolii și evangheliile lor pătrunzătoare; vecernia cu așesarea icoanei înmormântării Domnului spre închinare credincioșilor; apoi seara, la denie, minutatele tânguiri de îngropare a Domnului și însași înmormântarea Răscumpărătorului ne aduce aminte tuturor, că pentru noi a suferit și s'a înmormântat Domnul, și că ni-se cuvine și nouă să ne îngropăm păcatele și să înviem din moartea păcatului.

Sâmbăta cu vecernia, care se împreună cu sf. liturghie a sf. Vasile cel Mare, ne aduce aminte, că numai câteva ore mai stă trupul Domnului în mormânt, apoi înviază. Mai avem și noi abia câteva ore, ca să ne spovedim păcatele și să înviem la o viață de om, nu de dobitoac, cum poate am trăit până acuma.

Să nu pierdem deci vremea fără treabă în această sfântă și mare săptămână a patimilor, să mergem cât mai des la biserică și să băgăm bine la inimă mai ales troparul din cele trei zile dintâi ale săptămânii: „Iată Mirele vine în miezul nopții, și fericit e robul pe care-l va afla priveghind, iar nevrednic iară pe care-l va afla lenevindu-se. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te încui, ci te deșteaptă strigând: sfânt, sfânt, sfânt ești Dumnezeu; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu miluește-ne pe noi”.

Generali medici-români decorați.

Di Puaux, ministrul Franței la București, a decorat în zilele acestea cu Crucea Legiunii de onoare, pe dnii general de divizie medic Butoianu, generali de brigadă Iliescu și Vasilescu. Cu această ocazie Di Puaux a amintit strănsele legături cari au fost totdeauna între serviciile medicale ale armatei franceze și române.

Ședința festivă a teologilor din

Blaj. Duminecă, în ziua de 29 Martie, Societatea de lectură „Inocențiu Micu Clain” a studenților teologi din Blaj a ținut, în sala de gimnastică a liceului de băieți din Blaj, o ședință festivă, cu declamări și coruri, care a reușit cât se poate de bine. Publicul adunat în sală a urmărit și răsplătit cu îndelungate aplauze producțiunile tinerilor teologi. Un lucru le-ar fi plăcut poate tuturor, dacă între multele puncte de coruri era și vre-o cântare de-a lui Iacob Mureșianu sau a altor maeștri români. Să nădăjduim că pe viitor teologii noștri vor împlini această dreaptă dorință a publicului din Blaj. — Ceeace e vrednic de laudă este vechea lor râvnă de a ridica un bust marelui episcop și întemeietorului orașului Blaj, Inocențiu M. Clain. Ar fi bine dacă teologii din Blaj ar căuta cu toate mijloacele să și ducă, cât mai curând, în deplinire această veche șantă a tinerilor clerici.

Cauzele durerii

Dacă am aduna pe toți nefericiții lumii acesteia într-o singură mare tabără: pe cei ce suferă în temnițe, în casele de nebuni, în spitale, în fabrici, în mine — am putea forma din ei o mare țară, o țară plină de robi, de nebuni, de bolnavi, de lucrători fără răsplată, o țară în care soarele bucuriei și al veseliei ar fi pururea acoperit de nouri durerilor și al suferințelor. Intrând și trăind câtăva vreme în această țară, ne-am zice: se poate atâta durere și întristare, atâta necaz și suferințe? Unde este preamilostivul nostru Dumnezeu? Ori, mila și iubirea sa de oameni nu ajunge până aici?

Stai omule și nu cărți, înainte de a înțelege ce este aici. Mila și îndurarea lui Dumnezeu peste noi oamenii este mare și fără margini, n'are nici început nici sfârșit, pentru că este veșnică. Asemenea este marea iubire de oameni a lui Dumnezeu soarelui, care pururea strălucește, luminează și încălzește, dară dacă se așează între soare și pământ un nour gros și negru, nu-i mai simțim nici căldura, nici lumina, pentru că este acoperit, și razele sale de lumină și de căldură binefătoare nu pot străbate până la noi.

Să ne întrebăm deci și noi, înainte de a cărți împotriva lui Dumnezeu: ce anume a întunecat bunătatea și milostenia lui Dumnezeu? Nu cumva s'a așezat între el și noi vreun nour gros și negru, care nu lasă ca această bunătate și milă și iubire de oameni să străbată până la noi? Și nu peste mult vom afla răspunsul potrivit:

Ceeace întunecă ori palizește mila și iubirea de oameni a marelui și îndurătorului nostru Dumnezeu este *nourul gros și negru al păcatului*, care s'a așezat între noi și Dumnezeu. Înainte de păcatul strămoșesc oare pământul n'a fost un paradis, fără durere, fără suferință și fără întristare? Adam și Eva n'au fost oare cei mai fericiți oameni de pe fața pământului, înainte de a păcătui? Și îndată după păcatul cel dintâiu, strămoșilor noștri li-s'au deschis ochii și au băgat de seamă că erau goți, și cosând frunze de smochin și-au făcut acoperemânturi împrejurul trupului, și s'au ascuns de fața lui Dumnezeu și au auzit glasul de tuncet al Domnului, care-i blestema, zicând: *»Intru necazuri vei mânca pâinea ta în toate zilele vieții tale și în sudoarea feței tale, până te vei întoarce în pământ, din care ești luat, că pământ ești și în pământ te vei întoarce.»* Și i-a făcut Domnul Dumnezeu lui Adam și muierei sale îmbrăcăminte de piele și i-a îmbrăcat, și i-a scos din raiul desfătării, ca să lucreze pământul din care s'au luat, și a pus Heruvimi cu sabie de foc în preajma raiului ca să păzească calea la pomul vieții. Și au simțit Adam și Eva că mințea li-s'a întunecat, voința le-a slăbit, că au pierdut harul lui Dumnezeu, că Dumnezeu i-a respins. Și au venit necazurile și durerile, nevoile și suferințele, nefericirile și desnădejdele; muierea a trebuit să se plece bărbatului și să suferă și mai din greu, ba până și animalele prietene mai înainte le-au devenit dușmane și picături de lacrimi au început a se ivi în ochii lor, lacrimi pe care nu le-a mai șters decât mâna grea a morții.

Ne plângem împotriva durerilor? Noi înșine ni le-am adus pe cap. Ei bine, și apoi Dumnezeu, dacă este bun și prea milostiv și atât de iubitor de oameni, pentru ce nu ne iartă odată, pentru ce nu curmă răul nesecat al durerii? Pentru ce? *Tocmai pentru că este nemărginit de bun.* Da, da, oricât ți-s'ar părea această vorbă de ne-

înțeleasă, ea rămâne adevărată: pentru că este nemărginit de bun.

Nu înțelegi? Îți voi dovedi acest adevăr prin pilde și icoane.

Un copil se joacă la marginea fântânii nelngădite ori la țărnuțului unui rău, gata gata să cadă în fântână ori în rău. Iată însă că tocmai în clipita din urmă mamă-sa observă primejdia, îl prinde și smâncește și-l și bate una bună. Copilul plânge cu jale și varsă lacrimi din greu, cărtind împotriva mamei sale. Are dreptate copilul să plângă? De sigur, că nu. Mamă-sa oare din ură și din reavoință l-a bătut? Noi oamenii mari altfel judecăm lucrul, copilul însă și cei deopotrivă cu el iarăși altfel.

Altă pildă. Un alt copil se joacă cu un cuțit sau cu un revolver, și-și petrece de-ți e mai mare dragul. Deodată însă două mâini vâjnoase îl prind de mână, îl lovesc din greu peste mână, până-i cade cuțitul sau revolverul. Copilul voios și vesel de mai înainte își strâmbă buzele și apoi începe a vărsa un șiroiu de lacrimi și a se tângui și plânge din greu. Bietul copil! Are el dreptate să plângă? De sigur. Dar dacă nu-l lovea tatăl său se tăia la mână și poate se învenina, ori își repezea un glonte în piept. Nu e mai bine să plângă după o bătaie bună, rămânând cu trupul întreg, decât să se taie ori să se împuște? Este tatăl său nemilostiv și rău pentru că l-a bătut, ori doar tocmai prin bătaia aceasta și-a dovedit marea sa dragoste față de copilul său?

Și încă o pildă. Iată un copil bolnav. Are o uimă mare și coaptă subsuori. E doar îngrozitor. Vine doctorul și spune că trebuie să i-o taie, altfel copilul moare. Mamă-sa plânge și se tânguește, dar doctorul, cu care vorbea în cealaltă odaie, spune că nu mai este vreme de pierdut. Mama, văzând că nu este altă scăpare, și șterge lacrimile, își ia copilul în brațe și ridică mâna și i-o ține tare și puternic ca doctorul să poată tăia în carne vie

Foița „UNIRII POPORULUI”

Fericitul Don Bosco

Misiunile populare

În anul 1826 s'a ținut o misiune în satul Buttigliera. Din toate părțile s'au adunat oameni. Micul Bosco încă a mers să asculte predicile. După terminarea misiunii și el s'a depărtat cu mulțimea, serios și îngândurat, ca un moșneag bătrân. Pentru mulți era bătaoarea la ochi evlaviei lui. Între alții a surprins și pe un preot bătrân, capelanul din Murialdo, care numai decât sgrăi pe micul Bosco:

— Din care cătun ești?

— Din Becchi, răspuse băiatul.

— Tu încă ai fost la misiune?

— Da. Am ascultat predicile.

— Înțeles-ai ceva din ele? Pentru tine îți erau destule predicile mamei tale, de acasă.

— Adevărat. Mama încă îmi ține predici. Totuș merg și la predicele misionarilor și cred că le înțeleg.

— Bunăoară, ce ai înțeles din predicile de acuma? Dacă îmi poți spune patru cuvinte, îți dau patru bani.

— Vi-le pot spune toate. Cu care să încep: cu întâia, sau cu a doua?

— Spune-mi înțelesul predicii prime!

— În predica dintâiu ni-se spunea, să ne sfințim lui Dumnezeu, să nu amânăm, să nu întârziem pocăința noastră. Cine își tot amână întoarcerea la Dumnezeu, ajunge în primejdia că va fi prea târziu, nu va mai avea timp de întoarcere. Ii va lipsi voința. Ii va suna ceasul morții. Dumnezeu nu-i va da harul întoarcerii.

Timp de o jumătate de oră, preotul avu să asculte cu uimire înțelesul predicilor, la care povestire se adunară și alți oameni curioși.

Bosco vrea să învețe

Preotul cu păr albit, cuprins de mirare, începu a-l întreba:

— Al cui ești tu? Uade locuiești? Ai vrea să înveți mai departe?

— Tare aș dori — zise Bosco.

— Dar ce te împiedecă? Ce te oprește dela învățatură?

— Un frate de al meu — răspuse el, înțelegând pe fratele său vitreg.

— Cum, și de ce te oprește?

— Pentru că învățatura e pierdere de timp, cum zice el, și noi trebuie să lucrăm la câmp.

— Ce ai dori să înveți? Și de ce?

— Aș vrea să fiu preot.

— Ce vrei tu cu preotia?

— Vreau să mă apropii de ortacii mei,

să le vorbesc, să-i învăț lucrurile religioase pentru că ei nu sunt răi, ci se fac răi, fiindcă nu e cine să-i lumineze.

Cuvintele aceste sincere ale băiatului îi plăcut foarte mult preotului. A chemat pe băiat la sine, în toate zilele și-i învăța, și da lecții.

Dar ca Antonie, fratele vitreg al lui Bosco, să nu bage de seamă și să nu-l împiedece dela învățatură, Giovanni potrivii să că nău scotea cartea când era acasă, și numai pe câmp, când păzia vitele.

Luptele micului băiat

Mama lui, ca să-l scape de asuprirea lui Antonie, l-a dat de sluguliță în satul din apăsătură Moncucco, 4 km. dela Castelnovo.

Toată ziua era cuprins cu lucrul câmpului. Noaptea învăța. În zile de Duminecă și sărbători mergea la biserică, cu alți copii din sat. Stăpânul îl lăsa, fiindcă așa le-a fost tocmeala, dela început.

Băiatul lucra, se ruga, învăța. Avea multă alergare și oboseală, dar era mulțumit.

În Noemvrie 1830 capelanul Calosso îmbolnăvi. A doua zi dimineața fu chemat Bosco să meargă de urgență la capelan. Stăpânul dându-i voie, Bosco s'a dus. Când intrat în odaia bolnavului, capelanul l-a chemat la pat, i-a dat o cheie și i-a arătat un șterg. Băiatul l-a deschis, dar nu știa ce să caute. Bolnavul fiind aproape în agonie, nu i-a și

Copilul se sbate, sbiară, varsă la lacrimi, o lovește, o injură, o numește tirană, fără iubire, nemilostivă, nedreaptă, păgână. Mama tace și înghite și-l ține sdravăn până termină doctorul și-i leagă rana. — A avut dreptate copilul? Este mamă-sa de fapt tirană și-i dorește răul? Dar e o nebulie a te și gândi la așa ceva.

Mama și tatăl iubitor din aceste pilde este Dumnezeu, iară copilașul fără de minte, care plânge și dă din mâini și din picioare, suntem noi oamenii. Alta este judecata copilului despre durerea pricinuită de părinții săi și iarăși alta a părinților, precum alta este judecata noastră, a celor ce suferim, și iarăși alta a Tatălui nostru din ceruri. Noi ne svârcolim și ne rățoim, dăm din mâini și din picioare sub povara durerii. Dumnezeu însă, care vrea să ne scape de căderea în fântâna nelăgrădită a relelor și în râul cel adânc al fărădelegilor, care ne smânțește din mână cuțitul sau revolverul aducător de primejdie sufletească, altfel se gândește. Noi credem, asemenea copilașilor aduși de pildă, că facem bine protestând, când vine mâna lui Dumnezeu aplicându-ne durerea și ne scapă de pierire. Dumnezeu, tatăl cel bun al nostru al tuturor, vede că buba cea neagră, uima cea dureroasă, ne va strivi și omori, trimite deci cuțitul durerii și ne scapă de pierire.

Avem deci drept a ne tângui împotriva lui? Nu, nu, nici decât. Noi nu cunoaștem căile nepătrunse ale proniei cerești și cântăm atunci, când ar trebui să-i sărutăm dreapta și să-i mulțumim că, deși prin durere, ne-a scăpat din pierire. Mare este taina durerii și nenumărate binefacerile ei. Să urmărim deci cu răbdare această taină și să ne deschidem ochii, și abia atunci vom vedea, că Dumnezeu este de fapt preamilostiv și preaindurat și are o nemărginită iubire de oameni.

Părintele IULIU

mai multe. Bosco a lăsat dulapul în pace. A mers la patul bolnavului, a îngenunchiat și s'a rugat. Peste câteva minute capelanul și-a dat sufletul.

După moartea capelanului, băiatul a dat cheia neamurilor (rudeniilor) celui mort, cari s'au adunat la înmormântare, zicându-le: „Mie mi-a dat cheia bătrânul, arătându-mi scriinul. Dar nimic nu am luat din el, neștiind ce să iau, cu toate că muribundul mi-a făcut semn să iau ceva. Dar nu am înțeles“.

Bunul preot pusese în scriin, între alte lucruri, și 6000 de lire. Suma aceasta voia să o dăruiască băiatului. Rudeniile încă știau despre dorința aceasta a reposatului și l-au îmbiat pe Bosco cu suma de 6000 lire. Bosco nu a primit-o. A luat totuș un rând de haine, ce i-le-au dat cu sila și s'a întors la Moncucco.

Intr'aceea mamă-sa a împărțit pământurile dela câmp între Antonie și Giuseppe. Ea, cu Giovanni și cu bătrâna, și-au ținut casa și grădina, fiind mai slabe de puteri și neputând răzbi cu lucrul câmpului. Giovanni se putu întoarce acasă, fiindcă Antonie s'a depărtat la gospodăria lui.

Ioan s'a așezat deci acasă și putea cerceta regulat școala. Dar cu câtă trudă? În toată ziua trebuia să meargă din Becchi la Castelnuovo, făcând zilnic vr'o 5 km.

Bosco la croitorie

După câțva timp un croitor din Castelnuovo luă pe Bosco la casă, cu înțelesul ca

peste zi să umble la școală, dar în timpul liber să învețe meseria de croitor și să-i dea ajutor. Băiatul încurând a învățat cusutul și meseria. Croitorul începând atunci a-l îndemna să părăsească școala și să se facă meseriaș. Dar băiatul voia să și învețe. Croitorul, ca un bun cântăreț, l-a învățat atunci și cântările bisericești, încât amândoi, cu cântările lor frumoase, înălțau mult sfințele slujbe din biserică și evlavia credincioșilor.

Bosco ajunge în liceu

În anul 1831 o văduvă din orașul apropiat Chieri ia pe Bosco la sine cu înțelesul să învețe împreună cu un băiet al ei și să mai dea lecții la niște elevi, ce-i ținea în gazdă (cvartir).

Micul Giovanni s'a arătat vrednic și aici. Nu numai că și-a împlinit credincios lucrurile la cari s'a angajat, ci cu ideile și îndemnul lui de viață curată, și-a câștigat un oarecare renume, încât în toate părțile îl chemau să dea lecții la băiați. La toți le plăcea să vorbească, să discute cu el, să-i asculte lecțiile. Cu toți vorbea ca un profesor bătrân.

Societatea veselă

Toți pașii lui Bosco erau îndreptați spre ținta de a conduce la bine pe copii, de a-și feri de păcate.

Intenția și-o împlinia în felurite moduri. Astfel a înființat o societate, pe care a nu-

Răzbunarea mașinii

În țările cu mașinile și fabricile cele mai multe și mori, în Anglia, Germania, America, numărul celor fără de lucru a ajuns o primejdie.

Și dela un capăt al lumii la altul se aude vorba răzbunarea mașinii.

Iar adevăr e că nu mașina se răzbună ci lăcomia omenească. Mică s'au mare mașina, ca ori ce uniață, se supune omului. Ea, dacă e cărmuită de voința noastră. Dacă lăcomia ne îndeamnă să fabricăm prea mult, de bună seamă, că sosește o urmă când aceste fabricate rămân fără cumpărător, căci azi s'a ajuns să se producă mai mult cu mașinile decât poate lumea înghiți. Și atunci ne mai având pentru cine fabrica, se închid porțile fabricelor și muncitorii rămân pe drumuri.

Mașina ca o născocire a minții, e un lucru bun, căci ușurează și împuținează munca omului, dar oă trebuie folosită cu minte, fără poftă de îmbogățire prea mare, fără lăcomie. Dacă omul s'ar fi folosit de ea după porocile dumnezeiești și omenești ea ar fi rămas un tovarăș al omului, și nu s'ar fi schimbat într'un dușman al lui.

Iată deci, că legile dumnezeiești, nu pot fi călcaute în picioare nici în ziua de azi fără urmări și pedepse grele pentru viața omenească. Dacă cei ce se cred cuminiți, înaintați și învățați, nu mai vor să le ia în seamă și să le țină de bună voce, sunt siliți să le vadă din nenorocirile ce vin peste ei. Cum este nenorocirea de azi când zeci de milioane de oameni stau fără lucru, din pricina că lăcomia unora a produs prin fabrici și mașini mai multă marfă și hrană decât trebuie omenirii întregi.

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foate!

mit-o „a celor veseli“. Prima ei regulă suna ca toți membrii să fie veseli.

În societatea aceasta, firește, se îmbulziau copiii, ca să fie veseli.

Dar nu veselie era scopul lui Bosco, ci numai un mijloc de atragere, o apucătură pedagogică. Căci numai decât, în regula a dona a societății, pretindea ca toți membrii să ocotească toate vorbele și faptele, cari nu se potrivesc și nu se cuvin unui creștin.

Iată scopul lui adevărat, pe care l-a și ajuns. El spunea, cum trebuie să fie școlarul bun și creștinul adevărat, dând exemplu bun, cu vorba și cu fapta, mai întâiu el însuș.

În acest mod și-a câștigat stima și simpatia tuturor.

-Ajută pe un servitor să se facă preot

E rar cazul, când vr'un meseriaș, vr'un servitor să se facă preot. Bunul Dumnezeu a ales pe Bosco, ca să crească slujitorii la sfântul altar și din clasele aceste. Vom vedea mai târziu cum se lucra în institutele lui și cum se alegeau tinerii: fiecare pentru ocupația la care avea mai multă atragere și pentru care era mai potrivit.

Când Bosco era în liceu și făcea lecțiile cu elevii săi, s'a întâmplat că servitorului Carol Palazzo foarte mult îi plăceau explicațiile, lămuririle, ce Bosco le dădea elevilor. Le asculta și el, amestecându-se printre elevi.

Adevărata revoluție

Impotriva rânduelilor și așezărilor dintr'o țară nu se ridică nime, câtă vreme poporul trăește mulțumit. Pot să fie singuratici, oameni din firea lor porniți spre răzvrătire, cari să uneltească împotriva legilor și când este mulțumire peste tot. Dar aceștia iasă din rândul oamenilor cu scaun la cap și cu inimă fiind nebuni sau criminali sau un soi de nebuni cari cred că ei sunt chemați să mântue lumea.

Când însă bunăstarea și mulțumirea dintr'o țară scade, sau se schimbă în sărăcie, chin și necaz, — oamenii, fără să caute mai cu deamanuntul pricinile, se simt porniți mai întâi împotriva rânduelilor și legilor, și văd în ele un dușman, cu care repede vor să se ia de piept. În năcazul și mânia cea dintâiu nime nu se mai gândește că cu aceleași legi și cu aceleași rândueli au trăit un șir de ani în bine și îndestulare. Le numesc rele, blestemate, și așteaptă binele dela ceva nou, pe care abia și-l pot închipui.

După firea deosebitelor popoare, când vin vremuri de sărăcie și de jale, unele rabdă o vreme și moccnesc în ele, până ce într'o anumită clipă izbugnesc să răstoarne totul. Altele se aprind repede, ca vreascu cel uscat, și se apucă de părjol.

Pentru toate dușmanul cel mare sunt rânduelile vechi, lumea veche, și râvnesc la o lume nouă. De mii de ani istoria arată că orice dărâmare e cu paguba celorce o fac și a celorce vin

Mai târziu și-a exprimat dorința că ar vrea să fie preot. Bosco l-a pregătit în toată regula, încât Palazzo s'a supus la examene și te-a trecut cu succes. Nu peste mult fu primit cleric în seminar și s'a făcut un preot de model.

Băiat de cafea

Pentru anul școlastic 1833—4 Bosco s'a angajat la un cafegiu, ca băiat de serviciu. Avea în schimb toată întreținerea și putea urma liceul. Fiind foarte isteț, stăpânul său l-a pus la masa celor ce jucau biliard, ca să însemneze, care cât câștigă, sau pierde. Totdeauna își lua și o carte, din care cetia, învăța, până ce domni pociuau bilele de biliard. Din când în când îi privia serios, ca omul cu alte gânduri.

Dela un timp, biliardiștii roagă pe stăpân să le dea alt băiat.

— Cum așa? — întreba stăpânul. Poate nu se poartă cuviincios? Va jigănește cu ceva vorbe?

— Ba, tocmai fiindcă se poartă prea cuviincios, prea serios. Nu putem vorbi cum ne place, că îndată ce rostom ceva cuvinte mai de clacă, băiatul se încrunță la noi cu privirea, încât ne strică toată plăcerea, ne tais pofta de a mai vorbi cum ne place.

după ei. Și totuși de mii de ani oamenii cred că nu pot face o lume nouă înainte de a dărâma pe cea veche. Când adevărul este bun din vechi, nu trebuie pierdut, nici dărâmat, ci numai făcut mai bun, dacă se poate. Numai în chipul acesta poate înainta cu adevărat mai binele în lume.

Dar când oamenii, în mânia lor, se scoala împotriva rânduelilor vechi, nu mai fac deosebire între ce-a fost bun și ce-a fost rău, ci dărâmă fără alegere totul. Lasă dărâmat și cenușe în urma lor. Și apoi după ce se trezesc, tot ei, sau urmașii lor, trebuie să înceapă din cap, să clădească.

Fiindcă la schimbările ce s'au petrecut în lume rar a poruncit mintea, ci mai ales mâna care orbește, binele înaintează așa de greu în lume. Fiindcă nu se purcede la legarea mai binelui nou de binele vechiu, ci se clădește din nou pe ruini, și clădirea cea nouă încă nu e scutită de greșeli.

Dar nenorocirea răsăriților, a revoluțiilor și a războaielor, mai are și alt izvor. Oamenii nemulțumiți se ridică împotriva legilor și a rânduelilor, și cred că schimbându-le pe ele, vor aduce mai multă fericire în lume. Oi de cele mai multeori, nu așezările și rânduelile dintr'o țară sunt pricina sărăciei și a nemulțumirii, ci oamenii. Cu oamenii buni pot aduce binele în țară și rândueli nu așa bune. Cu oamenii răi și necinstiți nu plătesc două parale nici legile cele mai bune. Așa că, înainte de a se ridica cineva împotriva legilor, ar trebui să caute să schimbe oamenii. Dacă omul nu se schimbă, nici o răsturnare, nici o revoluție nu-i de folos. Așa că adevăratul drum, pe care trebuie să meargă cei nemulțumiți, este acela care *îi face și pe ei și pe alții mai buni*. Aceasta e singura revoluție care se plătește să o facă oamenii. Orândueli noui cu oameni răi, însemnează să cazi din puț în fântână. De aceea s'a zis, și s'a adevărat în cursul veacurilor: „Tot cel ce scoate sabia, de sabia va pieri“.

(Dela Secțiile „Astreie“)

S'a votat legea cametei

Intr'una din ședințele de curând trecute ale Parlamentului dela București, s'a votat mult așteptata lege a cametei. În înțelesul acestei legi, procentele cari se pot lua sunt de 15 la sută de lei. Procentele date pe tem-iul unei judecăți sunt de 10 la sută pentru actele civile și de 11 la sută pentru cele comerciale. Deci pentru datorile cu cambii (polișe) și date în judecată, se vor plăti 10 la sută, camete.

Legea are putere și asupra trecutului, dar numai pentru dobânsile ce

n'au fost încă plătite și socotite dela data de când s'a făcut stabilizarea leului.

Cei ce vor lua camete mai mari decât cele stabilite de lege, vor fi aspru pedepsiți.

Dare pe neînșurași

Pe masa Corpurilor Legiuitoare din București s'a pus de curând un plan de lege, care prevede dări pentru persoanele necăsătorite, fie bărbați, fie femei. Cine nu se însoară sau nu se mărită până la 30 ani, va plăti dare. Și anume:

Necăsătorii între 30—35 ani vor plăti câte 200 Lei pe an; între 35—50 ani 500 Lei; între 50—65 câte 300 Lei. Afară de acestea sume necăsătorii vor mai plăti și un adaus de dare după venitul global ce-l are fiecare. (O cime din impozitul global.)

Văduvii cari până la doi ani după văduvie, nu se însoară sau nu se mărită din nou, vor fi puși și ei la dare. Tot așa cei despărțiți. Văduvii cari au rămas cu copii vor fi scutiți.

Vor mai fi scutiți și călugării sau preoții, pe cari religia lor îi oprește dela căsătorie.

Bineînțeles, acestea dări vor fi puși în curgere numai după ce planul de lege se va fi votat de către Parlament și va fi sancționat de M. S. Regele.

Bolșevicii și Paștile

Iată cum se pregătesc Bolșevicii să prăznuiască Sfintele Paști: Societățile rusești se pregătesc să lupte împotriva serbării Sfintelor Paști în toată Rusia. La sate vor fi trimiși agitatori speciali, cari vor împărți cărți scrișe împotriva religiei, vor ține conferințe antireligioase și vor sili pe săteni să plătească abonamentul la gazeta „Bezbojnic“ (fără D-zeu) și să intre în organizația celor cari nu cred în Dumnezeu. În toată Rusia va fi oprită serbarea Sf. Paști și sătenii vor fi siliți să lucreze în aceste sărbători.

Dumnezeu i-a pedepsit

Cetire din foaia „Cuvânt Moldovenesc“ dela Chișinău.

În satul Bogdaneasca-nouă, jud. Tighina, locuitorul Fadel Aduc a trecut la bapțiști, răzvrătind și pe părinții săi Feodot și Maria Aduc, de 74 de ani, cari au început a umbla la adunările rătăciților.

Pedeapsa lui Dumnezeu pentru bătrânii, cari s'au depărtat dela credința în, care s'au născut, n'a întârziat.

În ziua de 1 Martie amândoi bătrânii, cari trăiau aparte de fecior, au fost găsiți morți, fiind omorâți în timpul somnului de fum (asfixiați) ieșit din paiele băgate în sobă spre uscare.

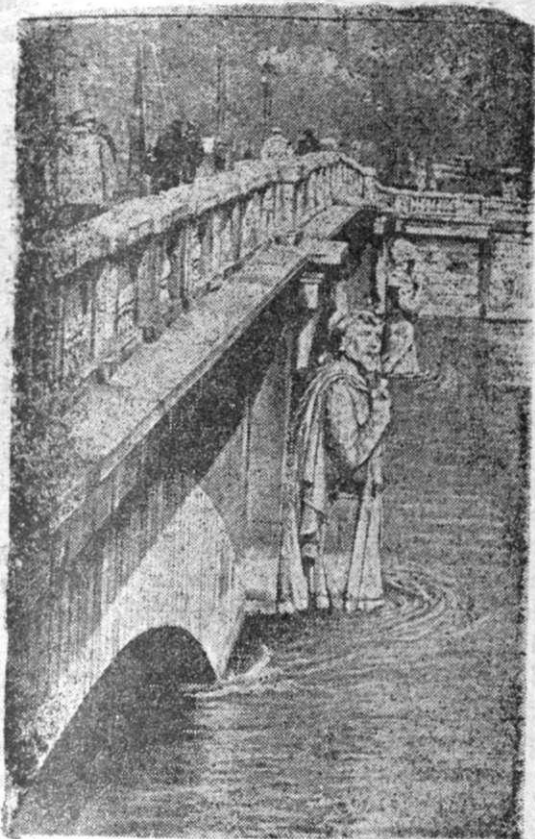
S'a dovedit că ei au stat morți vre-o două zile, și că au fost descoperiți de o vecină întâmplător.

Au fost înmormântați tocmai la 6 Martie, de un „propoveditor“ baptist fără rânduală obișnuită și de răsul oamenilor.

Dumnezeu nu bate cu băta, dar i-a pedepsit cu o moarte, fără pocăință, rușinoasă și neașteptată, ca să dea pildă altora să se ferească de rătăcirea baptistă și să petreacă în credința străbunilor în care s'au născut.

Un creștin

Ape mari la Paris

Capitala Franței este stretăiată de râul Sena, care săptămânile trecute așa s'a umflat de tare încât a ajuns până la genunchii statuelor de pe pod, dupăcum arată fotografia de mai sus.

Prețul cerealelor

Atât pe piețele străine, cât și la noi în țară, prețul unor cereale a scăzut binișor. Căuza este, că Argentina, care e în ajunul culesului de porumb a și început să vândă cantități mari de porumb, mai ales pe piața Londrei.

Afară de aceea, prețul grâului atât în Canada cât și în Statele Unite a scăzut. În Statele Unite peste 200 000 vagoane de grâu s'au întrebuițat pentru hrana animalelor și a galișelor. Și se prea poate, că hrănirea animalelor și a galișelor cu grâu se va face de acum încolo în multe părți, așa cum se face cu săcara în Germania, Olanda, Belgia, Suedia și Norvegia.

La noi în țară cereale aduse din străinătate nu sunt. Grâul de calitate întâi au început să-l cumpere morile pentru ca să aibă făină pe sărbători. Grâul de calitate slabă nu-l cumpără nimeni.

Prețurile au scăzut simțitor.

La Brăila a scăzut prețul grâului cu 1000 Lei la vagon, a porumbului cu 100 Lei la vagon, a orzului cu 1000 Lei la vagon și a ovășului cu 700 Lei la vagon.

S'au urcat prețurile la secară cu 500 Lei la vagon și la mei cu 200 Lei la vagon. La Timișoara, prețul cerealelor e mai urcat ca ori și unde. Pricina e, că o parte din cereale se vinde peste graniță, iar o altă parte e folosită pentru hrana animalelor. Grâul e cumpărat de mori.

La porumb prețul cel mai mare e în Cernăuți, fiindcă în multe părți ale Bucovinei nu este porumb.

Pe piețele străine prețul cerealelor e:

La Chicago grâul s'a urcat cu 100 Lei iar porumbul cu 400 Lei la vagon.

La Viena, prețul grâului a scăzut cu 3.400 Lei iar a porumbului s'a urcat cu 2200 Lei la vagon.

După doisprezece ani

— O fată pierdută care s'a găsit —

S'a întâmplat în timpul războiului, într'o comună din apropierea orașului Dej.

În sat sosiseră prizonieri ruși, cari au fost împărțiți la munca câmpului pe la gazde. Prizonierii s'au deprins repede cu obiceiurile locului și se simțiau bine. Ei au adus o mulțime de cântece nouă și aveau mare trecere la horă. Fetele s'au împrietinit cu fiacii bălani, blânzi, căci tineretea tineretea caută.

Când s'a lătit vestea în lume că s'a pus pace, prizonierii ruși n'au mai avut stare. I-a cuprins dorul de țara lor și, într'o bună zi, au plecat repede, fără veste, ca cocorii. Par'că nici n'ar mai fi fost.

Un gospodar din comună avea o fată frumoasă și harnică, Ileana, care era vestită în tot ținutul. A doua zi dupăce au plecat Rușii, nici Ileana cea frumoasă nu mai era nicăiri.

Jale pe bieții părinții Căutat-au în dreapta, căutat-au în stângă. Scris'au la Dej, la Beclan, înștiințat-au la autorități. Despre Ileana nu s'a mai auzit nici un cuvânt.

Și de atunci nu i-s'a mai aflat de veste. Se bănuia numai că a plecat cu Rușii, dar dela ei nici o știre.

Cât a plâns mamă-sa săraca, și cât s'a tăgăuit!

Și, iată, în zilele trecute pică o scrisoare cu peceti multe din țara Rusului și într'ansa cine scria? Ileana cea pierdută. „Scumpii mei părinți, Veți ști despre mine, a dumneavoastră fiică Ileana, că sunt sănătoasă, care sănătate asemenea vi-o potesc. Și veți ști că eu mă aflu la bărbat, la Nicolae Nicolaevici de la ga Odesa, imi merge bine și m'a dăruit Dumaezeu cu trei copii frumoși și sănătoși. Avem cu ce trăi, dar foarte mi-e jale aici, în țară străină, unde nu aud nici un cuvânt în limba mamei mele. Tare mi-e dor de satul meu, după care plâng și suspin cu amar. Dar mă leagă copiii și mă leagă credința soțului. Nu știu când voi putea să vă mai văd... Să

mă iertați de supărarea ce v'am făcut-o și să nu mă uitați, cum n'am să vă uit eu nici pe voi, nici satele și țara mea dragă. A voastră fiică, Ileana”.

Părinții fetei s'au bucurat, săracii, și de atâta, că-și luaseră nădejdea să mai afle ceva despre dânsa.

Școala de grădinarit pentru fete

La Grozăvești, lângă București este o școală de grădinarit pentru fete, la care sunt 30 de locuri libere. În aceasta școală, fetele învață să cultive pomii, vița de vie, florile și galișele. Pot să intre la școală numai fete cari au vrăsta de 15 ani. Timpul de învățatură ține 3 ani și se plătește pentru o fată 18.000 Lei.

Ministerul de agricultură, cere tuturor Camerilor de agricultură, ca întru cât numai se poate, să trimită din fiecare județ câte 1—2 fete, să învețe la aceasta școală. Cheltuielile să se plătească de Camerele de agricultură.

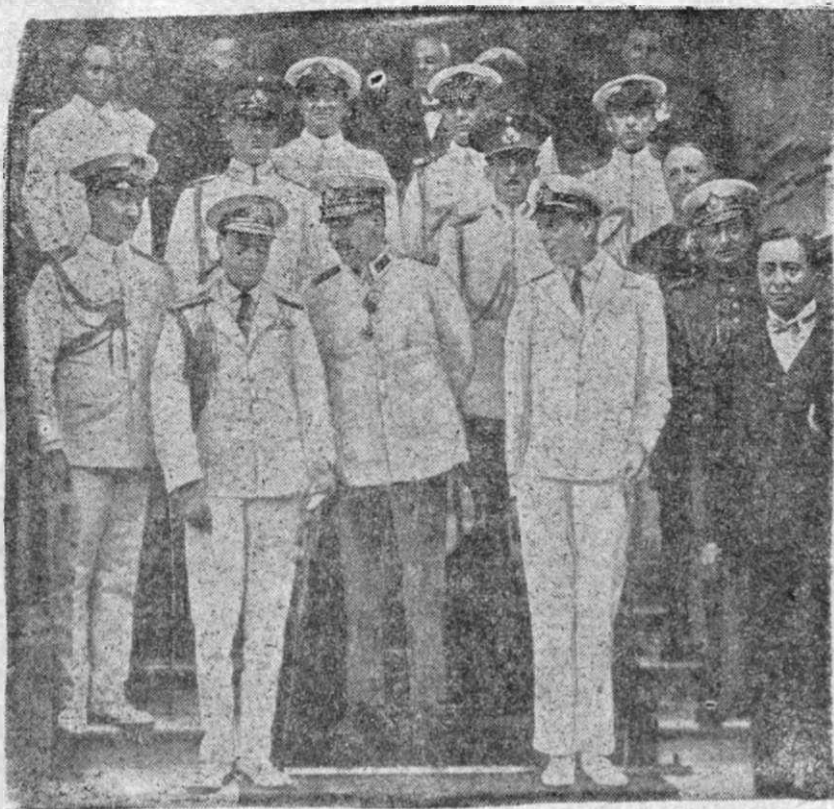
Oprirea negocului de vișe necontrolate

Ministerul Agriculturii și Domeniilor oprește să se facă negoț cu vișe de vie, cari sunt din grădini, ce nu au împuternicire dela minister pentru cultivarea vișelor. De aceea toate primăriile comunale și incassatorii taxelor comunale de prin târguri, au drept să ceară neguțătorilor, cari vând în târguri vișe de vie, cărțile de legitimație date de minister.

Acei neguțători cari n'au astfel de cărți, vor fi înștiințați numai decât Ministerului de agricultură, care îi va pedepsi amăsurat cerințelor legii.

Furtună la Galați. În noaptea de 27 Martie s'a abătut asupra orașului Galați o mare furtună cu viscol. Viscolul a fost atât de mare încât a descoperit mai multe case și a smuls copaci mari din rădăcină. Deasemenea s'au rupt mai multe fire telefonice. Cum zăpada era destul de mare și vântul foarte rece, cei năcăjiți din Galați au foarte mult de suferit.

Prințul de Wales la Buenos Aires

Moștenitorul de tron al Angliei se numește prințul de Wales. El a făcut săptămânile trecute o mare călătorie în America de Sud, la Buenos Aires. Fotografia noastră arată pe prințul de Wales în tovarășia prințului Gheorghe, fratele său, a prezidentului statului Argentina, dl Uriburu, și a mai multor ofițeri. Ei stau pe treptii palatului ministerului Angliei în Argentina. Dela Buenos Aires prințul a călătorit cu aeroplanul la Brazilia și de acolo cu vaporul la Dakar, în Africa de Apus.

Numărul viitor al gazetei noastre va fi număr de Sărbători și se va tipări mai mare ca de obicei, cu mulțime de citiri interesante.

M. Sa Regele asistă la depunerea jurământului recruților din București. Joi 26 Martie a avut loc la București în piața Victoriei, solemnitatea depunerii jurământului noilor recruți, din garnizoana București. La această serbare au luat parte pe lângă ministrul de interne Dl I. Mihalache, și Dl general Condeescu ministru al armatei, alți miniștri, foarte mulți generali și toți reprezentanții țărilor străine.

La ora 10 a sosit la fața locului și M. S. Regele, însoțit fiind de A. S. R. Principele Nicolae. La sosirea M. Sale, Dl general Manu, care a comandat parada, a prezentat raportul, așa după cum se spune în legea soldățească.

A urmat apoi serviciul religios și rostirea din partea tuturor, a formulei jurământului. După ce preotul Ștefan Șerbănescu arată într-o cuvântare însemnătatea jurământului, M. Sa Regele adresează soldaților următoarele cuvinte:

Ostași,

„Ați îndeplinit azi jurământul de credință către Suveran și țară, și ați intrat pentru totdeauna în rândurile soldaților români. Vați legat în fața Celui atotputernic, de a păzi tronul și patria, jertfindu-vă în orice clipă.

„Rezemați pe pildele ce vi le-au dat strămoșii noștri, Eu, Regele vostru, sunt convins că veți fi la înălțimea jurământului. Așa să vă ajute Dumnezeu!”

După alte cuvântări a urmat defilarea trupelor.

BANCA NAȚIONALĂ A REDUS CAMATA. Ceeace ceream noi de atâta amar de vreme, ca adevărat Banca Națională a României să reducă în sfârșit cametele, — s'a întâmplat. Incepând cu ziua de 1 Aprilie Banca Națională a redus camata dela 9 la 8 la sută. Nu e mult unu la sută, dar tot e ceva.

Condamnarea comuniștilor dela Galați. Mai zilele trecute s'a judecat la Consiliul de războiu procesul îndrăzneților comuniști din Galați cari au făcut diferite atacuri asupra trenurilor și asupra agenților de poliție. Pedepsa a fost precum urmează: Ignat Salopan, condamnat la muncă silnică pe viață, Mihai Segul ca părtaș, la 15 ani închisoare, M. Coznicenko la 10 ani închisoare, și Nicolae Masnevschi tot la 10 ani închisoare. Această pedeapsă a produs mare satisfacție în sufletele celor din Galați.

Chibritul nădrăvan. Gazetele mari aduc vestea măreață că un anume Vinez a reușit să facă un chibrit (lemn) care se poate aprinde de treizeci de mii de ori în șir. Descoperitorul acestui faimos chibrit este dl Ferdinand Ringer. Chibritul cel nou este un fel de bastonaș care, datorită unor materii deosebite, se poate aprinde de foarte multe ori. Dacă chibritul cel nou se poate aprinde de treizeci de mii de ori, înseamnă că chiar cel mai fumător om se ajunge cu un asemenea chibrit pe timp de cel puțin doi ani.

O serbare în onoarea Poloniei.

Universitatea din București a făcut, săptămâna trecută, o frumoasă serbare în cinstea Poloniei. Pe lângă profesorii Universității și studenți au mai asistat Dl Szombeck cu Dna, ministrul Poloniei la noi, Dl N. Iorga rectorul Universității ș. a. la început Dl ministru Szombeck declară că se simte foarte fericit și mulțumit de această serbare făcută în onoarea țării sale. Apoi Dsa, îndreptându-se către marele nostru învățat, Dl N. Iorga, îi roagă pe acesta să primească diploma de onoare ce i-a acordat-o Universitatea din Vilna. Dl Iorga, primind diploma, mulțumește pentru onoarea ce i-a făcut-o Universitatea din Vilna. În urmă Dl P. Panaitescu arată, într-o vorbire a sa, toate legăturile, culturale și politice, cari au fost între Polonia și România. Serbarea dela Universitatea din București a întărit mai tare sufletele în prietenia care leagă acele două țări. Dar pe lângă aceasta i-a mai adus un titlu de onoare marelui nostru învățat, Dlui N. Iorga, pe lângă cele multe care le are date din toate părțile lumii.

Turburări între muncitorii din Galați.

De câteva săptămâni muncitorii din Galați își duc viața în continue turburări. Cauza neînțelegerilor este lipsa de lucru. Din pricina lipsei banilor, puține vapoare se încarcă, și se descarcă în port. Altădată numărul vapoarelor încărcate ori descărcate era cu mult mai mare decât cel de azi. Ușor de înțeles că ne mai fiind atâta lucru, mulți din lucrătorii din anii trecuți au rămas fără lucru. Fiecare dorea însă să ajungă la ceva câștig și de aceea se certau ei între ei pentru luarea unei hotărâri care să-i împace pe toți. Ministerul din București a trimis o deciziune în care se spune că mai întâi au drept la lucru lucrătorii băștinași din Galați și numai în rândul al doilea lucrătorii cari vin din alte părți ale țării. Ba s'a ajuns chiar la o înțelegere, așa că într'un timp să lucreze o parte din lucrători și în altă parte. În felul acesta ajung toți la câte o bucășică de pâine.

Sărbătoare fascistă în Italia. Duminică 22 Martie a avut loc în toate orașele Italiei, o mare serbare a organizațiilor fasciste. S'a sărbătorit anume al 12-lea an de când fascismii și-au făcut organizațiile. Dl Mussolini a trimis în toate părțile un discurs scris, care s'a citit de căpetenia fiecărei organizații. În

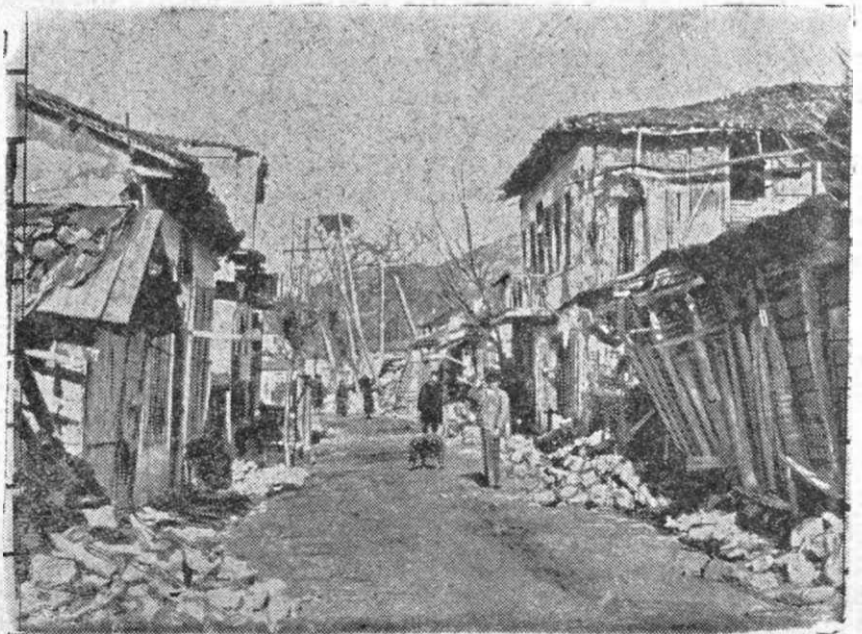
orașul Turino au luat parte la serbări și principii de Piemont. Tinerii fasciști au luat masa în toate orașele în „gamele”. La Roma în timp ce tinerii luau masa, Ducele Mussolini a apărut cu o mașină în mijlocul lor. Apariția Ducelui a produs strigăte de bucurie pe buzele celor îmbrăcați în cămeși negre. Seara în toate orașele italiene s'a făcut retragere (preambul) pe străzi) cu torțe (făclii de pânză și rășină). Din toate adunările și cuvântările cari s'an făcut reese că fascismul italian abia și-a început domnia în Italia și că de acum încolo vor urma isprăvi mai mari decât cele pe cari le cunoaștem. Ducele Mussolini e stăpânul vieții italiene.

Hoți îndrăzneți. Fapta unor hoți dela Cluj, făcută mai zilele trecute, întrece ori ce îndrăzneală. În plin centrul Clujului, la farmacia Dr. Olariu, nește indivizi au încercat într'una din nopți să spargă zidul, cu gând de a fura bani din casă. În timp ce ei băteau la zid a apărut între ei portarul casei. Hoții văzându-se descoperiți au părăsit locul și au fugit. În noaptea următoare au venit din nou și spărgând ușa farmaciei au intrat în lăuntru. Trezindu-se de sgomotul făcut portarul a eșit să vadă ce-i. La eșirea lui în drum văzu însă pe patru inși eșind din farmacie și rupându-o la fugă. Curajosul portar se repezi între hoți și prinse pe unul din ei. Sergenții de stradă au alergat îndată și l-au arestat pe hoțul prins. Ceilalți sunt de aproape urmăriți.

Parisul se mărește. Conducătorii orașului Paris se gândesc la planul unui nou oraș. Ei vor să facă un oraș mai mic lângă Paris, în care să poată locui cam vre-o 25.000 locuitori. Orașul cel nou va fi făcut după regulile zidăriei celei moderne precum și după cele mai noi sfaturi ale medicilor. Va fi un orașel raiu, o grădină sau un salon al Parisului.

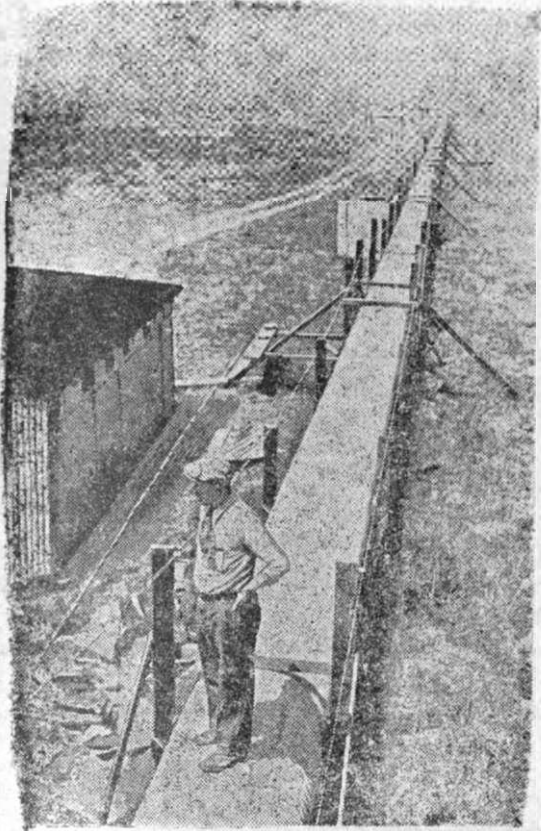
Alte isprăvi sovietice. Cetitorii noștri cunosc dumpingul sovietic, adevărat planul lor de a împedeca vânzarea bucatelor și altor mărfuri din țările Europei. Mai nou ei încearcă față de România dumpingul sodei caustice. Fiindcă cur noi n'au legături comerciale ei se folosesc de viclesug. Își aduc marfa — soda caustică — în Polonia, iar de acolo, sub cuvânt că e marfă poloneză, o trec în România. Ajunsă aci, soda caustică bolșevică se vinde numai cu prețul jumătate cum se vinde

Urmele unui cutrămur

Chipul nostru înfățișează o stradă cutropită de cutrămur de pământ din satul Pircet din Bulgaria. Cu prilejul acestui cutrămur s'au nimicit foarte multe averi și chiar și vreo 200 de persoane. Mai mult au suferit bineînțeles și cu prilejul acesta casele de zid, pe când cele de lemn au scăpat foarte ușor.

Aici se măsoară puterea luminii

Invăţatul american A. Michelson a făcut această ţeave mare şi lungă de peste un kilometru, pentruca să măsoare cu ea luţeala luminii.

soda caustică făcută în ţară, sau adusă din alte ţări. Guvernul ţării, prinzând de veste, a luat măsuri foarte aspre pentru împedecarea acestei mişelii.

Ce legi se vor mai vota. Într'o consfăţuire care a avut loc între Di G. G. Miromnescu primministru, miniştrii ţării şi preşedinţii Corpurilor Legiuitoare s'a stabilit că printre altele, legile cari trebuie votate acum în primăvară sunt legea pentru înfiinţarea Băncii Agriculturii şi alte două cari au de scop tot îmbunătăţirea plugăriei româneşti. Legile vor ajuta pe plugari la cumpărarea seminţelor şi a maşinilor trebuincioase, pe cum vor face şi un rost mai bun în vinderea bucatelor de acum înainte.

Iarăş turburări în India. După puţine zile de linişte şi pace, India a devenit iarăş loc de jaf şi încercări sângeroase. Din cauze cari nu s'au putut afla încă mai amănunţit, Indienii se răscoală în contra Musulmanilor. Centrele mai principale ale încăerărilor sunt la Delhi şi la Cownpoore, unde părţi întregi din ţară sunt pătate cu sânge omenesc. Poliţia numai cu mare greutate, ducând lupte în toată regula, poate aduce domnia liniştei. În luptele acestea se crede că au rămas peste o sută de morţi şi cam cinci sute răniţi.

O mare binefăcătoare. Până mai ieri, alaltăeri trăia la New York Miss Ella Wendel, una din cele mai bogate femei din lume. În toată viaţa ei Ella Wendel a fost cu tragere de inimă către cei năcăjiţi. Chiar şi la moarte a avut aceeaş dorinţă de a ajuta pe cei lipsiţi şi nenorociţi. Ea a lăsat prin testament ca toată averea ei să se împărţească caselor de binefacere. Averea moartei se ridică la suma de 100 milioane dolari, ceea ce înseamnă cam 16 miliarde de lei. Bani se vor împărţi la 200 de case de binefacere, între care foarte multe sunt spitale.

Cetiţi „UNIREA POPORULUI“

Corpul omului

12. Ficatul și Pancreasul

Pentruca mâncarea ajunsă în intestine să se înmoaie cât mai bine, nu sunt de ajuns numai sucurile intestinale. Trebuie și alte sucuri, cari se varsă în intestine din ficat și din pancreas.

Ficatul se află în pânţece, în partea dreaptă, sub coaste. Iar pancreasul se află înapoia stomacului.

Partea deasupra a ficatului este bulbucată și netedă, iar partea din jos este găunoasă.

Pe partea din jos, se găsesc două țevișoare crengurite. Una dintre acestea țevișoare, aduce la ficat sânge negru, încercat cu o parte din mâncarea mistuită în mațe, iar cealaltă varsă în ficat sânge roșu.

Tot pe aceasta parte a ficatului se găsește și beșica fierii, în formă de pungulița mică.

Pancreasul e ca și o limbă de bou, la vârf mai ascuțit, la rădăcină mai lat. E plin de țevișoare mici, cari se adună într'o țeave mai groasă, ce duce până la intestine.

Slujba ficatului și a pancreasului este să fabrice sucuri trebuincioase înmoierii mâncărilor din intestine.

Sucul fabricat de ficat este fierrea. Pe zi se fabrică până la 1300 grame de fierre. O parte din fierre se adună în beșica fierii, de unde se scurge pe o țeave spre mațele subțiri, iar altă parte se scurge din ficat de-adreptul în mațe printr'o altă țeave, care se unește cu

cea dela beșica fierii și formează împreună o singură țeave numită *coledoc*, care se deschide în mațe.

Fierrea este o zeamă gălbuie, compusă din apă și din mai multe săruri formate din sodă și grăsimi.

Sucul fabricat de pancreas, se zice *suc pancreatic*. Prin țeave ce iese din pancreas, se varsă tot în mațele subțiri.

Fierrea înlesnește străformarea și subțierea grăsimilor din mâncare, iar sucul pancreatic, pe lângă subțierea grăsimilor mai străfoarmă și materiile făinoase și albuminoase — ca și albușul de ou — în materii dulci, cari pot să fie absorbite.

Pe lângă fabricarea fierii, ficatul mai împlinește o slujbă, anume înmagazinează zahărul din sânge, când acesta se găsește în cantitate prea mare și fabrică un fel de zahăr numit *glicogen*, pe care corpul îl folosește, când are trebuință.

Afară de aceea ficatul este și un mare apărător al corpului. El apără corpul de otrăvire. Otrăvurile ajunse în corp, ficatul le adună și ori le schimbă în materii neotrăvicioase, ori le trimite la rărunchi, de unde cu udul vor fi date afară.

Și pancreasul mai are o slujbă pe lângă fabricarea sucului pancreatic, anume pregătește o materie numită *insulină*, care se varsă de-adreptul în sânge și care ajută la topirea și absorbirea cu ușurință a materiilor zaharoase din sânge. Aceasta materie apără corpul de boala de zahăr sau diabet.

Atât ficatul cât și pancreasul sunt organe de mare însemnatate pentru corp. Mai ales slujba ficatului n'o poate îndeplini nici un alt organ din corp. Un om poate trăi fără un plămân, fără un rărunchiu, ori chiar fără stomac, dar nici o clipită nu poate trăi fără ficat. Oât ce s'a scos ficatul din corp, omul moare.

Chiar pentru aceea, trebuie bine

Sfintele muieri
deplâng pe Isus

Dăm aici icoana minunată a pictorului olandez van Dick, care înfățișează plângerea lui Isus. Luat de pe cruce preacurat trupul lui Isus de către Iosif și Nicodim, a fost cuprins în brațe de către sf. Ioan Evangelistul și deplâns și jeliuit de către nepetata sa Mamă și de Maria Magdalena. Pe icoana aceasta frumoasă se vede și un drăgălaș Ingerel, care și el stă supărat și cu lacrimi în ochi lângă trupul mort al stăpânului său.

În săptămâna aceasta mare cuvine-se ca și noi, ascultând sfaturile bisericii, să plângem păcatele noastre, cari singure au pricinuit moartea atât de grozavă a Fiului unui născut al lui Dumnezeu, urmărind cu cea mai mare atențiune Jalmicele tropare din seara de sfânta și mara Vinero.

grijite, să nu se îmbolnăvească. Cu deosebire boalele de ficat sunt destul de grele. Intre acestea boale se pot aminti:

1. **Gălbinarea.** Se poate întâmpla ca fiera fabricată de ficat să se verse în sânge și cu sângele să fie dusă în toate părțile corpului. Din cauza aceasta corpul capătă o culoare galbină. Această culoare se vede mai întâiu la ochi, în albul ochilor, la față, la gingii, pe piept și pe pânțele.

Materiile fecale, date afară prin șezut, sunt albe ca mazărea bătută, din pricina, că fiera nu mai trece în mațe și astfel grăsimile nu se mai pot mistui.

Bolnavii de gălbina au gura amară și limba încărcată, n'au poftă de mâncare și mistuie foarte greu.

La sate se încearcă vindecarea gălbinaii cu păhăruțe de ceară galbină, ori cu flori de luminărică. Nu folosesc nimic. Boala fiind destul de grea, trebuie arătată doctorului și vindecată cu leacurile date de el.

2. **Umflarea ficatului.** Se ivește mai ales la cei cari sufer de vre-o boală de stomac sau de intestine, ori la cei cari sufer de vre-o boală de inimă sau plămâni. Bolnavul simțește o durere, care se întinde până la umărul drept, are gălbina și nu poate mistui.

Când ficatul se umflă și se mărește tare, boala se numește *ciroză*, care nu se mai poate vindeca.

3. **Cancerul ficatului.** De obicei se întinde boala dela stomac. Bolnavul simțește dureri în dreptul ficatului, are gălbina, fierbințeală și slăbește tare. Boala nu se poate vindeca.

4. **Pietricile la beșica fierii.** Boala e pricinuită de o pietricică ce se formează din fiere în beșica fierii. Fiera curgând prin țevișoare spre mațe duce cu ea și pietricica, care fiind mare lărgeste țevișoarele. Din cauza acestei largiri bolnavul simțește dureri mari, așa că nu mai poate nici respira și adeseori leșină.

Vindecarea o poate face doctorul, care știe ce leacuri să dea, ori chiar operează pe cel bolnav.

5. **Punga cu apă la ficat.** Aceasta boală e pricinuită de un viermuleț, ce se găsește în căne.

Ouale viermulețului pot să ajungă, mai ales cu legumele, în corpul omului. Aici iasă din ele un viermuleț mic, care se așază la ficat și dezvoltându-se își face o pungă plină cu apă — chist idatic. Punga tot crește și din cauza ei, omul respiră greu, nu poate mânca, nu poate mistui și slăbește tare.

Vindecarea se poate face numai prin operație.

Boalele de ficat fiind grele, omul trebuie să se trudească să nule capete. De aceea trebuie să ducă o viață cât se poate de regulată, să nu mănânce prea mult, să nu bea băuturi spirtoase și să facă mișcare cât mai multă.

Ion Popu-Câmpeanu

Export de vite din Banat

Din ziua de 9 Octomvrie 1930 și până la 1 Martie 1931 s'au vândut și s'au trecut peste graniță din Banat în Italia și Franța, prin Iugoslavia 20.415 capete de vite, anume tauri, boi, bivoli, oi și cai. Acestea animale au fost încărcate în 1555 vagoane.

Cumpărarea seminței de trifoi

Stațiunea de îmbunătățire a plantelor și controlarea semințelor din Cluj, aduce aminte agricultorilor, să fie cu băgare de seamă, când cumpără semință de trifoi, pentru că se pot găsi în ea multe semințe străine. Cauza este, că Ministerul de Agricultură a oprit vinderea peste graniță a rămășițelor alese cu mașinile la curățirea seminței, a întârziat însă să dea poruncă ca acestea rămășițe să se ardă. Astfel multe semințe au ajuns în comerț, amestecate cu astfel de rămășițe. De aceea agricultorii când cumpără semință de trifoi, să trimită boabe la Stațiunea de controlare a semințelor din Cluj, pentru că să se convingă dacă semința este bună.

Afară de aceea, agricultorii să țină seamă de aceea, că nu orice semință de trifoi e potrivită pentru pământul din țara noastră. Cele mai bune semințe de trifoi sunt cele băștinașe. Trifoiul din Transilvania este foarte bun și neguțătorii străini încă îl cumpără bucuros și îl plătesc foarte bine.

Trifoiul străin din Italia ori Franța nu se prea potrivește cu țara noastră, căci nici nu rodește bine și nici nu poate suferi gerul dela noi. Din cauza aceasta agricultorii, cari folosesc astfel de semințe, adeseori au pagube mari.

Semința de trifoi adusă din țări străine se poate cunoaște de pe aceea, că are etichetă — țidulă — de culoare albastră pe care e însemnată țara de unde vine, iar semința de trifoi dela noi din țară poartă etichetă albă.

Ana Pop. Am primit 360 Lei abonamentul pe 1930 și 1931.

Alexandru Precup. Din suma de 180 Lei am trecut pe 1931 Lei 160, iar pe 1932 Lei 20.

Am primit câte 45 Lei dela următorii: Of. parohial Năsăud, Achim Dragomir, Ivașcu Ioan, Maria Erdős, Chirilă Dechi I. I., George Moldovan, Marcu Ieronim, Vasile Oltean, Trăușan Gheorghe.

Câte 90 Lei: Ioan Moldovan, George Brancu, Alex Lates, Lucian Șoflete, George Sabău, Cozma Mihai, Mihai Biriș, Elev Jand. Breză Teodor, Ioan Bălan, Bandula Florian.

Câte 100 Lei: George Bolosin I. G., Șimândan Pavel, Șuteu Ionică, Cristea Iuliu, Vasile Turc I. M., Alimpiu Tiberian, Pamfil Jeleriu, Radnoti Alex., Horvat Ioan, Vasile Bărlencia, Gh. Boantă, Iacob Barbu.

Câte 180 Lei: Câmpean Toma, Toma Beica, Dimitrie Țalan, Ormenișan Iacob, Ioan Năzneaș I. A., Curatoratul bis. gr. cat. Șilea, Dr. Aurel Gavriș, Pop Ioan, Achim Deac, Soc. »Tinerimea« Acăș, Rus Gavril, Maria Jacodi, Petru G. Prună, Soc. »Deșteptarea« Cheia, Gherman Vasile, Anton Precup, Petru Gabor, Of. parohial Beiuș-Uileac, Iuliu Aron, Alexandru Precup, Hopârtean Martin, Lașlo Ștefan, Iosif D. Motoc, Ioan Pop, Bucur Teodor, Vasile Strete, Ioan Moldovan, Brutus Pinteza, Vasile Sabău, Tămaș Lup, George Ghira, Pop Alaxandru, Țalan Teodor, Condor Laura, Simion Rugină.

Câte 200 Lei. Pop Simion I. T., Ioan Marc, Mihail Cârnaș, Mândruțiu Nicolae, George Petru Mârza, David Florian, Alexandru Șosa, Chira Ioan I. Ioan, Cheșcheș Vasile I. S., Ioan Borcoman, Alex. David, Vasile Lazar, Boar Gligor, Zacheiu și Gheorghe Morariu, Nistea Ionel.

Câte 360 Lei: Ilie Stoian, Boroș Ioan I. G., Gheorghe și Nuțu Mureșan, Felea Gligor, Parohia Băcia, Ioan Neamțiu, Pop Victor, Tășnadi Ioan.

Alte sume: Sabo Nicolae 25; Brâncovean Crăciun 225; Pascadi Ioan 300; Dumitru Barna 105; Lung Dumitru 300; Boroș Samoil 300; Ludovic Vida 1823; Teodor Cerghit 225; Ioan Barb 300; Gorgan Vasile 150; Ioan Urian I. Ach. 40; Florea Iosif 60; Câmpean Iosif 142; Farcu Ioan 225; Călean Iosif 22; Ilieș Lucreția 210; Toma Iacob I. G. 225; Cornel Pișcorniță 205; Anițaș Dumitru 320; Teodor Petrican 120; Crișan Aurel 150;

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj

Ioan Bodocan 230; Moise Tauber 205; Spătacean Ioan 112; Hopârtean George 260; Bordean Naftail 225; Vasile Chiș 60; George Poda 40; Șofron Danciu 260; Toader Hanca 205; Teodor Naste 327; I. Pal 37; Ioan Vezenan 120; Ana Fodor 80; Const. Merce 135; Iacob Toma 224

Redactor: IULIU MAIOR.

— Primăria comunei: Valea Lungă —

Publicațiune

Se aduce la cunoștință că în ziua de 7 Aprilie 1931 ora 9 se va licita arendarea aloc 3 cârciumi comunale pe timp de 3 ani dela 15 Aprilie 1931 începând.

Prețul de strigare pentru fiecare debitant Lei; 2500 vadiu 10%.

Licitația se va ținea în conformitatea art. 88—110 din legea contabilității publice cu ofertele închise și conform art. 187 și 188 din legea asupra producției și desfacerii beuturilor spirituoase.

Condițiunile se pot vedea la primăria comunală.

(1391 1—1 PRIMĂRIA COMUNALĂ

Primăria comunală Făget

No. 367—1931

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 29 Aprilie a. c. ora 10 se va ține licitație pentru arendarea crijei comunale pe timp de 3 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1931 până la 31 Decemvrie 1933. Prețul de strigare 8010 Lei. Vadiu 10 la sută. Licitația se va ținea cu ofertele închise conf. art. 88.110 din legea C. P. — Condițiunile se pot vedea ori când la primărie.

Făget, la 24 Martie 1931

notar:

N. Hanu

(1390) 1—1

primar:

Nicolae Turcu

Trei camere, bucătărie

și cele necesare sunt de închiriat.

A se interesa în biroul fabricii de spirit MENDL sau la depozitul din Str. Regina Maria No. 1.

(1389) 1—2

Vasile Hoza

Magazin de ornate bisericesti. Vestiminte din cele mai bune stofe.

Prapori de mătăsă din Damasc. Candelabre din bronz auriu de 6 până la 24 lumini. Potire, cădelnițe, plcside, epitrafire.

Fabrică de clopote

Turnătorie de fontă și metal. La comandă fabric clopote orice mărime din cel mai bun material cu garanție de 50 ani și se află în depozit de ori ce mărime.

Prețurile cele mai solide.

VASILE HOZA

Sibiu, Piața Prințul Carol Nr. 14

1837 2—3